

222

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 29 sierpnia 1971 r.

w sprawie świadczeń osób uprawiających rybołówstwo morskie na przeprowadzanie zabiegów hodowlanych na wodach morskich.

Na podstawie art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 1963 r. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabiegi hodowlane mające na celu ochronę rybostanu przeprowadza się na następujących obszarach wód morskich:

- 1) na Zalewie Wiślanym i Zalewie Szczecińskim,
- 2) w części Zatoki Gdańskiej zamkniętej linią łączącą cypel Hel z punktem styku polsko-radzieckiej granicy państwowej,
- 3) na polskim morzu terytorialnym i obszarach polskiej strefy rybołówstwa morskiego.

2. Zabiegi hodowlane obejmują zarybianie oraz wszelkie inne czynności zmierzające do zachowania i rozwoju zasobów rybnych.

§ 2. 1. Osoby prawne i fizyczne, uprawiające rybołówstwo morskie jako działalność gospodarczo-zarobkową na obszarach wód morskich określonych w § 1 ust. 1, obowiązane są do ponoszenia świadczeń pieniężnych na prowadzenie zabiegów hodowlanych.

2. Środki potrzebne na każdy rok kalendarzowy na wykonanie zabiegów hodowlanych oraz wysokość świadczeń ponoszonych przez osoby prawne i fizyczne, o których mowa w ust. 1, ustala corocznie Komisja Ogólnobranżowa, działająca przy Zjednoczeniu Gospodarki Rybnej.

3. Wysokość przewidzianych w ust. 1 świadczeń osób prawnych i fizycznych nie może przekroczyć 5% wartości złowionych ryb słodkowodnych i dwuśrodowiskowych, z wyjątkiem chwastu rybnego. Gatunki ryb zaliczane do chwastu rybnego ustalają na każdy rok kalendarzowy urzędy morskie w uzgodnieniu z Morskim Instytutem Rybackim. Wartość złowionych ryb określa się według obowiązujących cen skupu.

4. Świadczenia pieniężne na prowadzenie zabiegów hodowlanych z tytułu uprawiania przez osoby fizyczne rybołówstwa morskiego w celach sportowych ponosi Polski Związek Wędkarski corocznie w wysokości ustalonej przez Komisję Ogólnobranżową wymienioną w ust. 2.

§ 3. Przy ustalaniu wysokości świadczeń na prowadzenie zabiegów hodowlanych bierze się pod uwagę sytuację biologiczną wód morskich wymienionych w § 1 ust. 1, ilość odławianych ryb stanowiących podstawę do ustalania wysokości świadczeń, udział poszczególnych osób prawnych i fizycznych w połowach tych ryb oraz inne czynniki wpływające na potrzeby w zakresie stosowania zabiegów hodowlanych.

§ 4. Nie ponoszą świadczeń na przeprowadzanie zabiegów hodowlanych instytuty naukowo-badawcze i szkoły wyższe uprawiające rybołówstwo morskie dla celów naukowo-badawczych i doświadczalnych oraz szkoły rybołówstwa morskiego uprawiające rybołówstwo dla celów szkoleniowych.

§ 5. Wpłaty należnych z tytułu świadczeń na rzecz zabiegów hodowlanych dokonuje się na konto Zjednoczenia Gospodarki Rybnej lub innej instytucji wskazanej przez Zjednoczenie Gospodarki Rybnej za okresy kwartalne do końca miesiąca następującego po każdym kwartale.

§ 6. Środki uzyskane ze świadczeń na zabiegi hodowlane nie mogą być wykorzystywane na inne cele niż określone w § 1 ust. 2.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 8 października 1964 r. w sprawie świadczeń osób uprawiających rybołówstwo morskie na przeprowadzanie zabiegów hodowlanych na wodach morskich (Dz. U. Nr 40, poz. 274).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1971 r.

Minister Żeglugi: J. Szopa